

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně L. J. X., zastoupené JUDr. Jiřím Stránským, advokátem se sídlem v Praze 9, Jandova 8, proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2006, čj. 8 Ca 84/2005 – 59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalobkyni se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení pravomocného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2006, čj. 8 Ca 84/2005 - 59, jímž stěžovatelce nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků pro řízení o jí podané kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2006, čj. 8 Ca 84/2005 - 37, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 20. 12. 2004, čj. FŘ-1578/11/04.

V kasační stížnosti namítla, že rozhodnutí Městského soudu v Praze je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí a jiné vady řízení ve smyslu

§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Konkrétně uvedla, že k výzvě soudu předložila potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. K další výzvě soudu ze dne 2. 8. 2006, jež byla jejímu právnímu zástupci doručena dne 14. 8. 2006, k předložení peněžního deníku společnosti T., s. r. o., kopií daňových přiznání za rok 2004 a 2005 a výpisu z jejího bankovního účtu a z bankovního účtu obchodní společnosti nic nedoložila, neboť v měsíci srpnu a září 2006 byla mimo území České republiky. Městský soud následně její žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl. Soud se vůbec nezabýval skutečností, že nikdo jiný než sama stěžovatelka nemůže doklady požadované pro rozhodnutí předložit. Stěžovatelka požadované doklady předložila ihned po svém návratu do České republiky (18. 9. 2006), to však již bylo po rozhodnutí Městského soudu.

O důvodech kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvážil, vázán rozsahem i důvody kasační stížnosti dle § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., § 103 odst. 1 písm. d), následovně:

Ze spisu Městského soudu sp. zn. 8 Ca 84/2005 bylo zjištěno, že dne 3. 7. 2006 podala stěžovatelka žádost o osvobození od soudních poplatků. Dne 31. 7. 2006 soudu předložila potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, z něhož vyplynulo, že její průměrný měsíční čistý výdělek za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2006 činil 6419 Kč. Na čísle listu 57 je založen pokyn soudní kanceláři k vyhotovení výzvy k předložení peněžního deníku společnosti T., kopií daňových přiznání za roky 2004 a 2005 a aktuálního výpisu z účtu jak společnosti, tak i žalobkyně, a dále k zaslání výzvy zástupci žalobkyně. Písemnost vyhotovená soudní kanceláří není ve spise založena. K pokynu na č.l. 57 je připojena doručka o doručení písemnosti čj. 8 Ca 84/2005 - 60, jejíž převzetí zástupce žalobkyně potvrdil dne 14. 8. 2006.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka sama v kasační stížnosti uvádí, že její zástupce výzvu uvedeného obsahu převzal dne 14. 8. 2006, Nejvyšší správní soud, i přes chybné označení doručované zásilky na doručence, nepochybuje o doručení této výzvy zástupci stěžovatelky.

Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník řízení něco osobně vykonat, doručí se i jemu. V předloženém případě soud vyzýval k předložení konkrétních dokladů - výpisy z účtu, daňová přiznání, účetní doklady. Byť se vyžadované důkazy týkají stěžovatelčiných osobních majetkových poměrů, nejde o úkon, jenž by stěžovatelka musela sama vykonat.

Z pohledu citovaného ustanovení s. ř. s. se rozlišují dvě eventuality. První je doručování písemností včetně výzev zástupci účastníka řízení, a to bez ohledu na to, jaký stupeň součinnosti účastníka řízení a jeho zástupce reakce na příslušný úkon soudu vyžaduje. Druhá eventualita nastává v případech úkonů, které musí vzhledem k jejich povaze vykonat účastník řízení sám osobně, nikoli zástupce (byť zprostředkovaně). Odborná literatura (především komentáře v občanském soudním řádu, který má obdobné ustanovení) jako příklady uvádějí případy výslechu účastníka řízení či jeho vyšetření u znalce - lékaře. Pouze v takovém případě je třeba písemnost doručit jak zástupci, tak i účastníku řízení.

V daném případě šlo o úkon, jež měl zástupce učinit v součinnosti s účastníkem řízení. Pokud se stěžovatelka, jak uvádí v kasační stížnosti, v rozhodné době zdržovala mimo území České republiky, bylo na jejím zástupci, aby požádal soud z tohoto důvodu o prodloužení stanovené (soudcovské) lhůty. Jestliže tak neučinil, jde jeho jednání na úkor zastoupeného (stěžovatelky). Za takového stavu věci, kdy uvedená překážka nebyla soudu známa, není a ani nemůže být jeho úkolem zjišťovat, zda případnému splnění uložené povinnosti nebrání na straně účastníka řízení nějaká okolnost. Naopak jedním z úkolů zástupce účastníka – advokáta je zajistit účastníku řízení potřebnou právní pomoc i v době dočasné nepřítomnosti na území republiky, odpovídající konkrétním okolnostem.

Nejvyšší správní soud shledal stěžovatelčiny stížní námitky nedůvodnými, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 *a contrario* ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Nejvyšší správní soud ve věci v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu